

Висхли, висхли ранні роси

Володимир Свідзінський

Висхли, висхли ранні роси,
і не пив я їх.
А тепер... Лежать покоси
на полях пустих.

* * *

Будуть роси ще вечірні...
смутно я уп'юсь.
І в стеги, стеги незмірні
тихо віддалюсь.